

VLAAMS PARLEMENT

vergadering **C57 – WON4**

zittingsjaar 2009-2010

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Woonbeleid, Stedelijk Beleid en Energie

van 3 december 2009

INHOUD

Vraag om uitleg van mevrouw Liesbeth Homans tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over het aanmoedigen van het prijsbewust kiezen van energieleveranciers	3
Vraag om uitleg van de heer Peter Reekmans tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de evolutie van de decretaal verplichte aantallen in de sociale huisvesting per gemeente	6
Vraag om uitleg van de heer Peter Reekmans tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de verklaringen van de gedelegeerd bestuurder van de Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG) in Het Nieuwsblad van 13 november 2009	10

■

Waarnemend voorzitter: de heer Bart Martens**Vraag om uitleg van mevrouw Liesbeth Homans tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over het aanmoedigen van het prijsbewust kiezen van energieleveranciers**

De voorzitter: Het antwoord wordt gegeven door minister Lieten.

Mevrouw Homans heeft het woord.

Mevrouw Liesbeth Homans: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, uit de recente marktmonitor van de Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG) blijkt dat de energieconsumenten miljoenen laten liggen omdat ze niet weten welke energieleverancier goedkoop is en welke niet. Door voor zowel gas als elektriciteit een prijsbewuste keuze te maken, kunnen gezinnen nochtans gemiddeld 200 euro per jaar besparen. Elk prijsvoordeel dat behaald kan worden, zou moeten worden aangemoedigd.

Toch maakt het gros van de consumenten zes jaar na de vrijmaking van de markt nog steeds geen prijsbewuste keuze. Integendeel, de Vlaamse energieconsument is niet mobiel in vergelijking met de buurlanden. Maar een op twintig Vlamingen is het afgelopen jaar van energieleverancier veranderd. In Nederland is dat een op acht energieconsumenten en in Engeland zelfs een op vijf.

Mevrouw de minister, bent u van plan het voortouw te nemen in het aanzetten van de consument tot een budgetvriendelijke energieleverancierskeuze? Bent u bereid om de vele vooroordelen bij de consument weg te werken? Zo ja, op welke manier gaat u dat doen?

Ik heb dat zelf meegemaakt. Toen men mij vroeg om van leverancier te veranderen, dacht ik dat dat administratief te veel rompslomp zou zijn. Mijn grootmoeder denkt dat haar elektriciteit zal worden afgesloten. Bij de consument bestaat er echt een verkeerd beeld over wat er allemaal bij komt kijken.

Nu kan men via de website www.vreg.be al een prijssimulatie aanvragen. Als men geen internet heeft, kan dat ook schriftelijk. Dit is echter niet het meest toegankelijke instrument. Ik heb dat deze morgen nog eens geprobeerd. Ik kan vrij goed overweg met internet, maar ook ik vond het nogal ingewikkeld. Moet de VREG niet meer gebruiksvriendelijke alternatieven ontwikkelen?

Energiesnoeiërs zijn mensen die in het kader van de sociale economie tewerkgesteld zijn om huisbezoeken af te leggen. Zelf heb ik hen eens op bezoek gehad. Dat is heel fijn. Je krijgt spaarlampen, een spaardouchekop enzovoort. Die mensen doen hun job heel goed, ze bekijken de beglazing, de dakisolatie enzovoort. Ze geven de mensen echter geen tips over het veranderen van leverancier. Misschien behoort dat niet tot hun takenpakket. Via een energiescan geven ze wel tips om rationeel met energie om te gaan, maar ze spreken zich niet uit over de voordelen van een overstap. Misschien is dat wel een optie.

Mevrouw de minister, de consument aanzetten tot een financieel voordelige keuze inzake energieleveranciers zal bijdragen tot het terugdringen van de energiearmoede die steeds meer de kop opsteekt. Toch is dat niet voldoende. De overheveling van alle zaken die met energie te maken hebben, van het federale naar het Vlaamse niveau brengen, zou echt wel een goede zaak zijn.

De heer Bart Martens: De vraag om uitleg van mevrouw Homans is meer dan terecht. Je moet al hogere wiskunde hebben gestudeerd om aan de offertes van de verschillende energieleveranciers uit te geraken, en om de vergelijking te kunnen maken. Het is jammer dat de voordelen van de vrije leverancierskeuze voor lagere tarieven weggelegd blijven voor een kleine groep mensen die wel toegang hebben tot internet en het leveranciersvergelijkingsprogramma van de VREG weten te hanteren.

Het is een ingewikkeld programma, maar dat is ook wel nodig. Men heeft om te beginnen je postcode nodig om te weten bij welke intercommunale je hoort. In elk distributienet zijn andere distributienettarieven van toepassing. Zo'n programma moet dat uiteraard weten. Het is wel een goede suggestie om de energiescanners ook dat aanbod te laten uitwerken.

Mevrouw de minister, een meer eenvormige energietarievenstructuur zou ook al de vergelijkbaarheid van de verschillende energieleveranciers ten goede komen. Misschien kan dat de keuze voor de consument vergemakkelijken.

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Sinds de vrijmaking van de energiemarkt heeft de Vlaamse overheid al inspanningen geleverd om de boodschap te verspreiden dat het de moeite loont om prijsbewust een energieleverancier te kiezen. De media-aandacht voor de analyse van de VREG is daarvan een gevolg. Ieder jaar wordt ook een deel van het communicatiebudget van de VREG ingezet om de V-test, de module waarmee de aanbiedingen van de energieleveranciers vergeleken kunnen worden, te promoten. Deze informatieverlening kan ook via de telefoon opgevraagd worden. De VREG werkt hiervoor samen met de Vlaamse infolijn via het gratis nummer 1700.

Uit de recentste enquête van de VREG bij huishoudelijke afnemers, blijkt dat het aantal afnemers dat niet weet dat een energieleverancier vrij kan worden gekozen, nu zeer laag ligt. Daarnaast steeg voor het eerst in enkele jaren het aantal gezinnen dat zich voldoende geïnformeerd voelt over de energiemarkt, van 52 percent in 2008 tot 62 percent in 2009. De inspanningen van de VREG om de gezinnen en bedrijven in Vlaanderen te informeren, werpen dus steeds meer vruchten af.

Uit dezelfde enquête blijkt verder dat de evaluatie van de informatie die de VREG verstrekt positief tot zeer positief is. Zo vindt 86 percent die informatie nuttig tot zeer nuttig, 88 percent acht ze betrouwbaar tot zeer betrouwbaar en 84 percent vindt de informatie duidelijk tot zeer duidelijk. Dit vertaalt zich ook in de jaar na jaar stijgende cijfers voor het aantal bezoekers op de VREG-website. Eind oktober waren het er al ruim 550.000. Ook het aantal gebruikers van de V-test stijgt.

Er heersen inderdaad nog een aantal vooroordelen over het veranderen van energieleverancier. Vaak stammen die uit het begin van de vrijmaking van de markt, toen er zeker en vast problemen waren. Enerzijds heeft het akkoord met de energieleveranciers ter bescherming van de consument hierin een aantal extra regels opgelegd, anderzijds heeft de VREG ook met de energiesector gewerkt aan het verbeteren van de marktprocessen. Ook de verhuisfolder en de formulieren die de VREG in overleg met de sector opstelde passen hierin.

Al deze maatregelen hebben ertoe geleid dat van energieleverancier veranderen nu even eenvoudig en betrouwbaar is. De overheid heeft hiermee haar verantwoordelijkheid genomen. Het is nu aan de energiesector en de energieverbruikers om hierop verder te bouwen.

Nu kan men al via www.vreg.be een prijssimulatie aanvragen. De V-test is al toegankelijker gemaakt. De informatie die ingevoerd moet worden door de consument is zoveel mogelijk beperkt. Minder informatie opvragen zou het resultaat van het instrument sterk aan waarde doen inboeten. Ook de resultaatspagina is zo duidelijk mogelijk opgesteld en is gebruiksvriendelijk, onder andere door de mogelijkheid om op elke kolom te klikken en zo de resultaten te sorteren. Toch merken we dat veel mensen moeilijkheden hebben om de resultaten te interpreteren, vooral wat bijvoorbeeld het onderscheid tussen contracten met vaste en met variabele prijzen betreft. De VREG werkt daarom aan een bijkomende module, die tot doel heeft de afnemer die dat wenst duidelijker te oriënteren naar het contracttype dat bij zijn of haar profiel aansluit en op die manier de resultaten van de V-test beter te doen begrijpen. Dit alles natuurlijk zonder de neutraliteit en objectiviteit van de V-test te compromitteren.

Wat gebruiksvriendelijkheid betreft, herhaal ik dat de mogelijkheid bestaat om de V-test ook via de telefoon te laten uitvoeren op het gratis nummer 1700, wat misschien nog te weinig bekend is. Voor mensen die geen toegang hebben tot internet of hiermee onvoldoende vertrouwd zijn, is dit een valabel alternatief.

De vraag werd gesteld of de energiesnoeiërs een rol kunnen spelen in het aanzetten van de consument tot het maken van een keuze. Het is zeker een interessant voorstel. De beleidsnota Energie 2009-2014 voorziet in een evaluatie van het systeem van energiescans, die meestal voorafgaan aan ingrepen door de energiesnoeiërs. Ook met de suggestie om die scanners ook een informatiepakket over de leveranciersvergelijking mee te geven zal rekening worden gehouden.

Hoe kan de consument nu verder aangezet worden tot een financieel voordelige keuze van energieleveranciers? Hoe moeten we daar kijken naar de bevoegdheden die Vlaanderen heeft en nog niet heeft? Het regeerakkoord stelt in elk geval dat de Vlaamse Regering dit punt in het kader van de staatshervorming zal agenderen op het Overlegcomité.

Mijnheer Martens, de transparantie in de facturen is inderdaad belangrijk. De VREG heeft al enkele initiatieven genomen en bekijkt nu hoe het nog overzichtelijker kan. Zij wil daar tijdens deze legislatuur werk van maken. Dat kan misschien via de openbardienstverplichting, die wij hier voor de leveranciers kunnen hanteren.

De voorzitter: Mevrouw Homans heeft het woord.

Mevrouw Liesbeth Homans: Mevrouw de minister, ik dank u voor uw uitgebreide antwoord. Dat antwoord beviel mij omdat u zei dat u rekening zult houden met mijn suggestie.

Ik heb, voor alle duidelijkheid, geen kwaad woord gezegd over de werking van de VREG. Ik twijfel er niet aan dat ze probeert de mensen te sensibiliseren en dat de bevolking nu echt wel weet dat er een vrije markt is. Maar het probleem blijft dat de mensen niet beseffen dat ze gemiddeld 200 euro kunnen besparen omdat ze de administratieve rompslomp vrezen. U hebt nu zelf aangegeven dat u daar nog een aantal suggesties gaat doen. Daar ben ik blij om.

De voorzitter: Mevrouw De Waele heeft het woord.

Mevrouw Patricia De Waele: Mevrouw de minister, ik heb goed naar uw antwoord geluisterd. Het bevat het belangrijke gegeven dat we de consument nog meer moeten informeren zodat hij prijsbewuster een leverancier kan kiezen.

Een leverancier kan men kiezen, maar een intercommunale, waarbij men is aangesloten omwille van de distributie van de energie, nog altijd niet. U weet dat LDD daarover een aantal voorstellen heeft gedaan. Die zaak moet aan de basis worden aangepakt. Wij vragen ons af of één Vlaams energiebedrijf niet te overwegen valt. Ik weet dat Rome en Parijs niet op één dag zijn gebouwd. Dit kan vandaag niet in één keer worden gerealiseerd. Maar naast transparante factoren en de keuze van een energieleverancier, denken wij dat ook een keuze van distributienetbeheerders moet kunnen worden overwogen. Dit moet grondig worden onderzocht, want wij zijn ervan overtuigd dat ook dit ertoe bijdraagt dat de consument zeer afhankelijk is van de grootte van zijn energiefactuur.

Minister Ingrid Lieten: De distributienettarieven worden al serieus opgevolgd. De intercommunales kunnen niet eender welk tarief hanteren. Zij moeten dat bewijzen op basis van de kosten die zij daarvoor maken.

Ik begrijp eerlijk gezegd op dit moment niet zo goed hoe we daar een concurrentie kunnen organiseren. In mijn simpele geest ga ik ervan uit dat we dan in dezelfde straat verschillende infrastructuren zouden moeten aanleggen. Ik weet niet hoe u dat ziet.

Mevrouw Patricia De Waele: Het is niet onze taak om hier al met een pasklaar antwoord te komen. Wij vragen enkel hoe zoiets kan worden onderzocht. Verschillende actoren zullen de

koppen bij elkaar moeten steken. We weten dat de netbeheerders gecontroleerd worden en hun prijs moeten kunnen motiveren, maar er is toch een groot verschil tussen de verschillende intercommunales. In die intercommunale werking zou moeten worden nagegaan hoe een en ander op een gelijk niveau gebracht kan worden.

Minister Ingrid Lieten: We hebben die discussie al eens gevoerd. De prijs voor de distributie verschilt omdat de intercommunales in hun prijs een samenvatting maken van de kosten die zij hebben, vooral voor de investeringen. Dat kan sterk verschillen. De investering in een straat met hoogbouw kun je door veel klanten delen. In landelijke gemeentes kunnen minder klanten de kostprijs dragen.

Ik begrijp uw vraag om te kijken hoe we de prijzen kunnen uniformeren, maar ik vrees dat de prijs dan zou stijgen en heel veel mensen meer zouden betalen. Dat kan zeker niet de bedoeling zijn.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Peter Reekmans tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de evolutie van de decretaal verplichte aantallen in de sociale huisvesting per gemeente

De voorzitter: Het antwoord wordt gegeven door minister Lieten.

De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Met grote verbazing las ik enkele weken geleden een artikel in de lokale pers over Kortenaeken, een buurgemeente van mijn gemeente. Het gemeentebestuur verklaarde het niet te zien zitten om tegen 2025 de opgelegde 72 sociale huurwoningen op zijn grondgebied te bouwen. Nochtans is de gemeente daartoe door de Vlaamse overheid verplicht.

“Er is onvoldoende plaats en er is zeer weinig vraag naar sociale huurwoningen”, klinkt het bij het schepencollege. Dat vind ik een heel bizar standpunt. Het decreet stelt nochtans dat de gemeenten van de provincie Vlaams-Brabant tegen 2020 7244 sociale huurwoningen, 3495 sociale koopwoningen en 167 sociale kavels moeten realiseren. Het Vlaamse Gewest bepaalt het aantal sociale huurwoningen per gemeente, de provincie het aantal sociale koopwoningen en sociale kavels.

Het decreet stelt dat er in Kortenaeken tegen 2020 51 en tegen 2025 72 sociale huurwoningen moeten zijn. Het provinciebestuur verzamelt momenteel gegevens over de woonbehoefte, de gerealiseerde sociale woongelegenheden, de onbebouwde percelen en de gemeentelijke bouwgronden om de behoefte aan sociale koopwoningen te berekenen. Het aantal nodige sociale koopwoningen voor Kortenaeken wordt geschat op 25. Kortenaeken wil wel die sociale koopwoningen realiseren, maar helemaal niet de noodzakelijke 72 huurwooneenheden. Dat vind ik helemaal te gek. LDD is voorstander van sociale huurwoningen en de huursubsidie, maar niet van sociale koopwoningen.

Mevrouw de minister, dit geval werpt een blik op de moeilijke vooruitgang bij het effectief realiseren van het decretaal verplichte cijfer. En nu beginnen schepencolleges zelfs te zeggen dat zij het niet moeten hebben omdat er geen vraag naar is. Dat vind ik straf geformuleerd.

Hoe vordert de realisatie in de provincie Vlaams-Brabant? Hoeveel gemeenten voldoen aan het noodzakelijke aantal? Hoeveel hebben concrete en haalbare plannen om binnen een aanvaardbare termijn de opgelegde doelstelling te halen?

Wat gebeurt er om talmende of weigerachtige lokale besturen te sensibiliseren en in actie te doen treden? Hoe gebeurt dit concreet? Een voorganger van minister Van den Bossche heeft ooit in de pers gedreigd met sancties tegen gemeenten die niet voldeden aan hun verplichting.

De voorzitter: De heer de Kort heeft het woord.

De heer Dirk de Kort: Ik vraag me af of de heer Reekmans zich weer aan het voorbereiden is voor een actuele vraag in de plenaire vergadering. Ik krijg de indruk dat de commissievergaderingen daarvoor gebruikt worden. Hij heeft iets gehoord en dan tracht hij van u, mevrouw de minister, meer informatie te krijgen om zijn dossier gestoffeerd opnieuw naar voren te brengen in de plenaire vergadering. Ik heb bij deze vraag het aanvoelen dat het weer in die richting gaat.

De voorzitter: We moeten deze kwestie bespreken met de vaste voorzitter van de commissie. Het is het prerogatief van de voorzitter van de commissie om vragen om uitleg al dan niet ontvankelijk te verklaren. Deze vraag is ontvankelijk verklaard. Ik stel voor dat we er nu niet op ingaan.

De heer Peter Reekmans: Ik wil toch even reageren. Mijnheer de Kort, surf op uw pc naar Mediargus en tik Kortnaken en CD&V in. Het is een CD&V-schepencollege dat dat verteld heeft.

Ik begrijp dat u uw collega's wilt afdekken, maar het is mijn taak als parlements lid om zaken te controleren. In een lokale krant stond de zaak over een hele bladzijde uitgesmeerd. Een CD&V-burgemeester staat daarin, fier en met gekruiste armen, en hij wordt onder de foto geciteerd met de woorden "Wij willen ze niet." Als ik als parlements lid van de oppositie daarover geen vragen mag stellen, dan is er een probleem. Schaf dan gewoon de parlementaire democratie af en doe dan een voorstel om in Vlaanderen een ander regime in te voeren.

De voorzitter: In het reglement staat dat er in principe niet over lokale dossiers wordt gepraat. Men kan die lokale dossiers wel gebruiken om een algemener probleem te illustreren. Laten we het dus over het algemene probleem hebben.

De heer Hendrickx heeft het woord.

De heer Marc Hendrickx: Ik wil me aansluiten bij de vraag van de heer Reekmans. Ik wil me niet uitspreken over het concrete dossier, maar ik denk toch dat er een pijnpunt is dat we niet mogen veronachtzamen.

Er zijn gemeentelijke overheden die er bijna prat op gaan dat ze het aantal sociale woningen op hun grondgebied zo beperkt mogelijk houden. We kennen allemaal de taboes en de clichés over sociale woningen. Soms bevatten clichés een grond van waarheid. Meestal zijn het de besturen van de randgemeenten van grote steden waar al meer dan gemiddeld sociale woningen zijn, die er alles aan doen om het aantal zo beperkt mogelijk te houden. Soms durft men daarmee in lokale persorganen en in partijafdelingsblaadjes uit te pakken.

De heer Reekmans behoort tot de oppositie, maar dat doet hier niet ter zake: hij legt de vinger op de wonde en we moeten dat de komende jaren goed opvolgen. In het regeerakkoord staat dat we tegen 2020 enkele tienduizenden sociale woningen extra zullen moeten bouwen. Alle lokale overheden moeten in dat verband hun verantwoordelijkheid opnemen. Het kan echt niet dat sommigen zeggen dat het bij hen niet kan.

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Mijnheer de voorzitter, collega's, ik wil eerst toch even zeggen dat het decreet Grond- en Pandenbeleid sinds 1 september 2009 van kracht is. Het voorziet voor de periode 2009-2020 in een uitbreiding van het bestaande aanbod aan sociale woningen, zowel op het vlak van de sociale huurwoningen – 43.000 bijkomende eenheden – en op het vlak van de sociale koopwoningen – 21.000 bijkomende eenheden – als op het vlak van sociale kavels – 1000 bijkomende eenheden. Het bindende sociale doel van een gemeente is samengesteld uit een doel voor sociale huurwoningen, een doel voor sociale koopwoningen en een doel voor sociale kavels. Het definieert het sociaal woonaanbod dat in de periode 2009-2020 moet worden verwezenlijkt.

Tot 2020 hebben de gemeenten de tijd om hun opgelegd sociaal woonaanbod te integreren in hun gemeentelijk actieprogramma en het vergunningenbeleid. Gemeenten zijn zich momenteel nog aan het organiseren om de realisatie van dit bindende sociale doel, onder meer dankzij het opstarten van een lokaal woonoverleg en de opmaak van een woonplan en een gemeentelijk reglement inzake sociaal wonen. Omdat dit veel organisatie vergt, bestaat op dit moment nog geen volledig overzicht van de planning per gemeente en van de haalbaarheid ervan. Het is daarvoor nog veel te vroeg.

De eerste voortgangstoets is in het decreet gepland voor 2012. Minister Van den Bossche is momenteel bezig met de voorbereiding van een uitvoeringsbesluit dat de procedure moet bevatten voor de meting van de voortgang van het bindende sociale doel van elke gemeente. Het is de bedoeling om de meting van deze voortgang nog in de eerste helft van 2010 op te starten.

Wat gebeurt er met talmende of weigerachtige lokale besturen? In het decreet zijn verschillende middelen opgenomen om de gemeenten tot actie aan te sporen. Ik denk daarbij aan de voortgangstoets en het activeringstoezicht. Het activeringstoezicht wordt pas in 2020 van kracht, en daarvoor moeten de regels nog worden uitgewerkt. Het decreet bepaalt dat al in 2012 een voortgangstoets wordt uitgevoerd over de verwezenlijking van het bindende sociale doel. Als daaruit blijkt dat een gemeente onvoldoende inspanningen levert, dan kan de Vlaamse Regering overeenkomsten afsluiten met sociale woonorganisaties die bereid worden gevonden om het vereiste sociaal woonaanbod in de betreffende gemeente te realiseren. Het is ook de Vlaamse Regering die waakt over de medewerking van de gemeente aan die overeenkomsten. Dat neemt niet weg dat het vergunningenbeleid nu al rekening moet houden met de decretale verplichting om sociale lasten toe te passen op bepaalde categorieën van woonprojecten.

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Mevrouw de minister, het valt op dat u stelt dat het kabinet nog geen cijfers over de stand van zaken van de toestand in de gemeenten kan geven. Het is basisregel nummer 1 dat de toezichthoudende overheid die verantwoordelijk is voor het Vlaamse woonbeleid – het kabinet – toch tenminste zou moeten weten waarmee de gemeenten bezig zijn, wat er al is gerealiseerd en wat er nog op stapel staat.

Ik kan het omdraaien. In de plenaire vergadering zegt de bevoegde minister dat we x aantal sociale woningen zullen bijbouwen. Het is mooi die cijfers te horen en die ook nog te herhalen. Op die manier geraken we wel door de legislatuur en het zal wel zijn dat er sociale woningen bijkomen. U weet echter niet hoe veel gemeenten geen sociale huurwoningen hebben. *(Opmerking van de heer Marc Hendrickx)*

Het probleem is toch wel dat het kabinet blijkbaar niet weet welke plannen de gemeenten hebben. De toezichthoudende overheid moet de gemeenten vragen wat de stand van zaken is, en wat de timing van de plannen is. *(Opmerking van minister Ingrid Lieten)*

Ik luister wel, mevrouw de minister. U kunt me geen cijfers geven voor mijn provincie of gemeente.

De voorzitter: De heer Hendrickx heeft het woord.

De heer Marc Hendrickx: Mijnheer Reekmans, iedereen weet het, die cijfers bestaan wel. Verder dank ik de regering en de minister om er ons attent op te maken dat we niet zullen wachten tot 2012. De voortgangstoets is daartoe een instrument. In de loop naar 2012 gaan we al actief optreden. In 2010 wordt gestart met de coördinatie en controle van die cijfers. De bevoegdheid ligt niet bij het kabinet, maar elders.

De voorzitter: De heer de Kort heeft het woord.

De heer Dirk de Kort: Ik dank u voor uw antwoord, mevrouw de minister.

Mijnheer Reekmans, voor heel wat gemeenten is dit de start van de uitwerking van een woonbeleid. Veel besturen zijn zich er nog niet van bewust dat zij de rol van woonregisseur moeten gaan spelen. Ze zoeken momenteel binnen hun administratie welke ambtenaren in de toekomst nog bij Huisvesting gaan werken. Het gemeentelijk structuurplan kan de start betekenen voor deze planning. Wat is er al gerealiseerd? Klopt de nulmeting? Ze moeten verder met de dienst Gebouwen nagaan wat ze kunnen realiseren.

Bij heel veel gemeenten heeft dat woonoverleg nu effectief plaats. De Vlaamse administratie is daarbij betrokken. Die mensen stellen zich zeer constructief op. Ze staan volledig ter beschikking van de lokale besturen. Dat mag eens gezegd worden. Dat verloopt op heel wat plaatsen op een positieve manier. In Antwerpen was men tot nog toe niet van start gegaan. Nu worden daar plannen gemaakt voor de realisatie van sociale huisvesting. Dat stemt mij zeer tevreden.

De Vlaamse Regering moedigt ook nog de intergemeentelijke samenwerking op dat vlak aan. Men kan extra ondersteuning ontwikkelen voor een lokaal woonbeleid. Het initiatief moet van de gemeenten komen.

De voorzitter: Mevrouw Homans heeft het woord.

Mevrouw Liesbeth Homans: Mijnheer Reekmans, ik geloof dat u wel degelijk beseft dat het aanbod aan sociale woningen per gemeente gemakkelijk terug te vinden is.

Als het decreet Grond- en Pandenbeleid pas sinds 1 september in werking is getreden, bent u er wel heel snel bij om naar de stand van zaken te vragen, en naar de plannen van de steden en gemeenten. Geef het beleid toch even de kans! De regering neemt nu goede maatregelen, waar u blijkbaar ook kunt achter staan, geef haar even de tijd om ze te realiseren. *(Opmerkingen van de heer Peter Reekmans)*

De voorzitter: Mevrouw De Waele heeft het woord.

Mevrouw Patricia De Waele: Ik hoor in het antwoord van de minister dat er wel degelijk kan worden opgetreden tegen hardleerse gemeenten die het Grond- en Pandendecreet niet uitvoeren zoals het hoort, en dat binnen het sociaal actief niet nastreven. Dat is de essentie van de vraag van de heer Reekmans. Er wordt soms een andere richting aan het discours gegeven, maar wij willen wel degelijk weten hoe de Vlaamse Regering optreedt tegen gemeenten of steden die weigeren te voldoen aan hun verplichtingen.

Mevrouw de minister, u hebt me gerustgesteld: u zult optreden. Ik vraag me alleen af hoe u dat gaat doen. Als een gemeente weigert iets te doen, geen initiatieven neemt, dan kan de Vlaamse Regering iets ondernemen. Maar wie gaat dat dan financieren? Kunt u de gemeente verplichten dat te financieren? *(Opmerkingen van mevrouw Liesbeth Homans)*

Natuurlijk moeten we afwachten. Maar ik zou graag weten hoe de Vlaamse overheid zal optreden in zo'n geval.

De heer Marc Hendrickx: Misschien moet er helemaal niet worden opgetreden, mevrouw De Waele!

De heer Peter Reekmans: Er wordt hier constant verwezen naar het Grond- en Pandendecreet, maar de gemeenten zijn al jaren verplicht om sociale huurwoningen te bouwen.

Mevrouw Patricia De Waele: U kunt dat een onzinnige vraag vinden, maar ik herhaal ze. Mevrouw de minister, hoe gaat u dat afdwingen?

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Ik zal mijn antwoord daaromtrent herhalen, als dat nog niet duidelijk was. In het decreet zijn verschillende middelen opgenomen om de gemeenten aan te sporen tot actie. Denk hierbij aan de voortgangstoets en het activeringstoezicht. Het

activeringstoezicht wordt pas in 2020 van kracht, hiervoor dienen de nadere regels nog te worden uitgewerkt.

Het decreet bepaalt dat in 2012 reeds een voortgangstoets wordt uitgevoerd over de verwezenlijking van het bindend sociaal objectief. Als hieruit blijkt dat een gemeente onvoldoende inspanningen levert, dan kan de Vlaamse Regering overeenkomsten afsluiten met sociale woonorganisaties die bereid worden gevonden om het vereiste sociaal woonaanbod in de betreffende gemeente te realiseren. Tevens is het de Vlaamse Regering die waakt over de medewerking van de gemeente bij deze overeenkomsten. Dit neemt niet weg dat het vergunningenbeleid zich nu reeds dient te houden aan de decretale verplichting om sociale lasten toe te passen op bepaalde categorieën van woonprojecten.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Peter Reekmans tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de verklaringen van de gedelegeerd bestuurder van de Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG) in Het Nieuwsblad van 13 november 2009

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, in Het Nieuwsblad van 13 november 2009 las ik een uitspraak van de gedelegeerd bestuurder van de Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG).

Die man werd geciteerd naar aanleiding van een artikel in verband met zonnepanelen die door particulieren bij een privéfirma besteld werden en niet meer in 2009 geïnstalleerd kunnen worden. Ik citeer de verklaring van de gedelegeerd bestuurder: “Dit lijkt toch op bedriegerij”. De titel van het stuk is dan ook ‘VREG: “lijkt bedriegerij”.’

Mevrouw de minister, hoe verklaart u deze verklaring in de krant? De VREG is een Vlaamse overheidsinstantie die instaat voor de regulering, de controle en de bevordering van de transparantie van de elektriciteits- en aardgasmarkt in het Vlaamse Gewest. De werking van de VREG is geregeld in het decreet van 30 april 2004 tot oprichting van het publiek-rechterlijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt. Hoe past het be- en veroordelen van de leverings- en installatietermijnen van een privébedrijf in zonnepanelen binnen de decretale taken van de VREG?

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Mijnheer de voorzitter, het oprichtingsdecreet heeft de VREG de opdracht gegeven in te staan voor de regulering, de controle en de bevordering van de transparantie van de elektriciteits- en gasmarkt in het Vlaamse Gewest. In het licht van die opdracht beheert de VREG de databank waarin, in uitvoering van de ecologische openbaredienstverplichting die aan de energieleveranciers en distributienetbeheerders is opgelegd, alle groenestroomcertificaten worden geregistreerd.

In de hoedanigheid van beheerder van deze databank heeft de VREG op 13 augustus 2009 een mededeling over de overgang op 1 januari 2010 naar een minimumprijs van 350 euro voor groenestroomcertificaten voor zonnepanelen gepubliceerd. Aangezien de VREG een kenniscentrum voor de energiemarkt in Vlaanderen is, lijkt het me logisch dat journalisten de VREG contacteren indien met betrekking tot de installatie van zonnepanelen een potentieel probleem wordt gesignaleerd.

In het gesprek dat de journalist als basis voor het artikel heeft gebruikt, is enkel een bepaalde handelwijze geschetst. De journalist heeft de gedelegeerd bestuurder van de VREG om

commentaar verzocht. Het is duidelijk dat de geschetste handelwijze een inbreuk op de regelgeving inhoudt. Aangezien de VREG de uitvoering van de regelgeving moet controleren, was er geen reden om niet op de vraag van de journalist in te gaan.

Tijdens het gesprek zijn geen namen van firma's vermeld. Dit is wel gebeurd in het achteraf verschenen artikel. Op die manier kan onterecht de indruk zijn ontstaan dat de gedelegeerd bestuurder van de VREG uitspraken over een bepaalde firma heeft gedaan. Hij heeft zich slechts in algemene termen over de toepassing van de regelgeving uitgesproken. De gedelegeerd bestuurder heeft deze uitspraken gedaan om, zoals de opdracht van de VREG voorschrijft, de energieafnemers in Vlaanderen op een objectieve en transparante wijze te informeren.

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Ik dank de minister voor haar antwoord.

Ik zou wel nog een kleine bedenking willen maken. Het is natuurlijk gemakkelijk achteraf zoiets te zeggen. Ik kan moeilijk geloven dat de gedelegeerd bestuurder van de VREG niet weet hoe hij met de pers moet omgaan of hoe de pers te werk gaat.

Ik zou bijgevolg een suggestie in algemene termen willen meegeven. De gedelegeerd bestuurder zou in de toekomst een beetje moeten opletten in welke bewoordingen hij in de media op dergelijke feiten reageert. Ik vind het ongepast dat de gedelegeerd bestuurder van de VREG termen als bedriegerij gebruikt.

Minister Ingrid Lieten: Mijnheer Reekmans, ik zal uw suggestie overmaken aan de gedelegeerd bestuurder.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■